

FOLYÓIRAT  
SZÁLLODÁK,  
VENDÉGLŐK  
és  
KORCSMÁROSOK  
SZÁMÁRA.

# A VENDÉGLŐS.

SZERKESZTŐSÉG  
és  
KIADÓHIVATAL  
IV.  
HAJÓ-UTCZA 6.

(Gasthaus-Zeitung.)

A Budapesti pinczér-egylet hivatalos közlönye. — Officielles Organ des Budapester Kellner-Vereins.

A szállodások-, vendéglősök- és korcsmárosok-  
ipartársulata létezik:  
IV. kerület, Himző-utca 1. szám.  
**LETH LAJOS**  
a budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulatának  
helyeszerző főügynöke, IV. kalap-utca 5.

A budapesti pinczér-egylet helyisége  
IV. kerület, Granátos-utca 8. szám.  
Pénztárnok CZEPKA L. Caffier.  
Der Budapester Kellner-Verein hat seine Lokalität in:  
IV. Bezirk, Grandiergasse Nr. 8.  
Felelős szerkesztő: WAGNER JÓZSEF.

Az elhelyezést a budapesti pinczér-egylet részéről  
eszközl Cservény Wenzel  
IV. kerület, Kalap-utca 14. szám.  
Die Vermittlung für den Kellner-Verein besorgt  
Wenzel Cservény  
IV. Bezirk, Gutgasse Nr. 14.

## A budapesti szállodások, vendéglősök, és korcsmárosok ipartársulata

márczius hó 24-én, délután 3 órakor tartotta a fővárosi vígadóban Gundel János elnöke alatt ez évi rendes közgyűlést.

A felolvasott évi jelentésből következő adatokat vesszük ki: A szövetkezetnek a lefolyt év végén 862 tagja volt, és pedig 18 szállodás, 29 vendéglős és 815 korcsmáros. A szövetkezet vagyona, levonva a 3721 frt 87 krnyi kiadást, 1445 frt 39 krral gyarapodott és így jelenleg 34.167 frt 85 kr tesz ki. — Az évi jelentés konstatálja továbbá azt a tényt, hogy a szövetkezet a korcsmaipar terén a lefolyt évben sok nehézségre talált, melyekre nézve a vezetőség azon nézetben volt, hogy a regale megváltásával és az eziránt hozott törvényekkel ezek el lesznek hátrálva. Ezen reménye azonban teljesen dugába dőlt, a mennyiben a szövetkezeti tagok a törvényeknek rosszul való felfogása és felremagyarázása által sok kellemetlenségnek voltak kitéve. Ennek következtében a szövetkezet indíttatva érezte magát, azon kérelemmel fordulni a pénzügyminisztériumhoz, hogy az alaptalan üldözések és büntetések a pénzügyi biztosság részéről szüntessenek meg. — A szövetkezet azonkívül még kérvényeket intézett a kormányhoz az italmérsi illetékek leszállítása és az italmérsi jogok számának mérséklése és a szövetkezetbe való belépés kötelezettsége tárgyában. Mindezen kérvények azonban eddig még ismételt sürgősítés dacára sem intéztettek el. Az évi jelentés egyhan-

gulag tudomásul vétetett és a felmentvény megadatott.

Stadler szállodás ékesen szóló beszédére elhatároztatott egy hivatalos szövetkezeti közlönynek 200 frttal való subventionálása. A közlöny meghatározása a választmányra bízott.

Bányai József vendéglős indítványára a szövetkezet 200 frttal a budapesti önkényes mentő-egyesület alapító-tagjai közé lép.

Ezután megejtették a szavazás. Megválasztottak:

Elnökök: Gundel János.  
Alelnökök: Wirth Ferencz.  
Pénztárnok: Hermann Ferencz.

Választmányi tagok:  
Blaschka István  
Barabás József  
Csalányi Károly  
Eibel Károly  
Fritz Henrik  
Ifj. Feith István  
Förster Konrad  
Glück Frigyes  
Hein Lipót  
Hell Ferencz  
Holzwarth György  
Hötzel József  
Illits József  
id. Kammer Ernő  
Kommer Ferencz

Póttagok:  
Koch József  
Schipler József  
Kutschera Richárd  
Prindl Nándor  
Wittmann Vilmos  
Fritz János

Számvizsgálók:  
Reutter Nándor, Löffelmann Vilmos, Lippert Lajos.

A budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok szövetkezetének évi közgyűléseivel kapcsolatban megtartott a szövetkezet temetkezési-egyletének közgyűlése is, szintén Gundel János elnöke alatt. A zárszámadás 3664 frt 1 kr. kiadás mellett 186 frt 19 kr. veszteséget mutat ki; az egylet vagyona jelenleg 5275 frt 3 kr. A felmentvény megadása után a választások ejtettek meg. Megválasztottak:

Választmányi tagok:

Bátori Mihály  
Bernhart Nándor  
Bacher Jakab  
Barabás József  
Fritz Henrik  
Günzel Manó  
Gradwohl Antal  
Hell Ferencz  
id. Kammer Ernő  
Krist Ferencz  
Kommer Ferencz  
ifj. Kommer Antal

Póttagok:  
ifj. Karikás Mihály  
Hell József  
Reitter György

Számvizsgálók:  
Glück Frigyes, Bojcsits Simon.

Ellenőr:  
Reutter Nándor.

A közgyűlés jó hangulatban lett bezárva és a jelenlevő tagok vig kedélylyel, kötelességük lelkiismeretes teljesítésének tudatában keresték fel házi tűzhelyeiket.

Éljen a szövetkezet!

## Pinczér tragédia.

Szegeden borzasztó tragédiáról beszélnek néhány nap óta. A bokor-utcai 9. sz. ház első emelete volt a tragédia véres színhelye. Két lövés két emberéletet oltott ki ott.

A házbeliek összefutottak a lövés színhelyén s a szobában egy halott nőt és egy halott férfit találtak.

A nő a földön feküdt, a férfi az ágyban. Az utóbbi kezében még füstölgött a pisztoly. Fejéből még patakzott a meleg vér.

A kiküldöttek konstatálták, hogy mindketten meg vannak halva.

Egy sárga boríték, mely az asztalon feküdt, magyarizzalt szolgált. A borítékban ugyanis a következő szavak állottak:

„Ebben van mindennök okája, hogy miért történt a szerencsétlenség.”

A rendőrség felbonthatta a levelet, mely szóról-szóra így hangzik:

„Szeged, 1891. márcz. 18. Tisztelt rokonaim és emberbarátaim! E pár sorral azt adom Önöknek tudokra, hogy ha esetleg általam szerencsétlenség jog történni, annak oka az, hogy én ezzel a nővel öt év óta a legjobb viszonyban állottam s hűn szerettem egymást, úgy, mint soha senki e világon jobban, de sajnálatomra a balsors üldözött bennünket több hónap óta és kénytelen voltam öt egy hónapra elküldeni mint kasszíróné, és alig volt ott egy héttig, összeszerelmeskedett az ottani N. Gyula főpinczérral és ott akart engem a faképnél

hagyni. Én ennek a nyomára jöttem és itt vannak a szerelmes levelek, amiket egymásnak írtak, ezzel zárom utolsó írásom, bocsánatot kérek minden rokonomtól és emberbarátaimtól.”

Rosenzweig Lipót.  
Az öngyilkos férfi tehát Rosenzweig Lipót, a makió koronavendéglő főpinczére volt. Mint a helyszínen talált szolgálati könyvből kitéjük: 40 éves, zsidó vallású ember.

A nő neve Zoritsis Laura. Magas termetű, kissé kövéres, szép karloveczi szerb nő.

Rosenzweig levele szerint öt év óta éltek egymással boldogan s hogy szerencsétlenek lettek, annak a nő hűtlensége volt az oka. Rosenzweig ugyanis szűk körülmények közé jutván, elküldötte a szép Laurát kasszíróné egy félegyházi kávéházba.

Alig volt ott egy hétig, máris szerelembe esett az ottani főpinczérral, N. Gyulával.

Egy halom levél, melyet elég vigyázatlan volt az asszony megtartani, teljesen elárulja azt a belső viszonyt, a melyben éltek.

A kávéház tulajdonosnője — mint a levelekből kiderül — szigorúan tiltotta eselédjei között a szerelmi összeköttetést.

A szép Laura kénytelen volt egész nap levélben értekezni Gyulájával. A levelek, mik így sebtében czeruzával készültek, egy alkalmas pillanában N. kezébe csuszak, s ez hasonló módon felelt is reá, biztosságból mindegyik levélét ezzel végezte be: „veged el.”

Azonban a nő nem égette el a kedves sorokat. Dugdosta a saját visszakapott levelével együtt. Ez lett később a veszte. A szigorú kávéházi

rend elviselhetlenné vált a szerelmesekre, akik csak éjjelenként találkozhattak.

Elhatározták, hogy felmondják a szolgálatot és Szegedre mennek. A nő három nappal előbb érkezett oda.

Egy vasúti mérnök özvegyénél, Svobodánénál, vett ki lakást. Azt mondta, hogy a férje N. Gyula, aki néhány nap múlva meg fog jönni.

Az azt követő napon csakugyan be is lépett Svobodánéhoz egy magas, erős ember és így szólt hozzá:

— Zoritsis Laurát keresem, a feleségemet.  
— Itt lakik, felelt Svobodáné és már várta is Önt. Ön úgy-e N. Gyula?

A magas, erős férfi elhalványodott. Nem szólt semmit. Megfordult és betaszította az üvegajtót.

A szép Laura felsikoltott, mikor Rosenzweig belépett.

Látta, hogy el van árulva. Hogy mi történt ezután odabenn, azt Svobodáné nem látta, de azt hallotta, hogy erősen dulakodnak. Rosenzweig káromkodott és szidta a nőt. Ez sikoltozott és könyörgött. Majd felszakította az ajtót és elrohant. A rendőrséghez ment panasza. Másodszori kihallgatás után megbékültek, de látszólag, mert Rosenzweig megbocsátott az asszonynak, de feledni nem tudott.

Este Winklerné közvetítő-intézetében voltak, a hol Rosenzweig így fakadt ki:  
— Meglássák, hogy agyonlövöm ezt az asszonyt.

A szép Laura kacagott.

— Mindig ilyen bolond volt — felelt vállat vonva — roppant féltékeny.

= A budapesti szállodások, vendéglősök és kocsmárosok ipartársulata és a budapesti pinczeregylet által rendezett bál alkalmával felülfizettek:

Az első magy. serfözde-részv.-társaság . . .	150.—
Louis François pezsgőgyár . . . . .	135.—
Dreher-féle serfözde, Aich igazgató úr . . .	100.—
Nagys. Nemeskéri Kiss Ferencz, a „Veratörri” tulajdonosa . . . . .	100.—
Bauer Lajos és testv. „Kronorfi-forrás” . .	100.—
A Hungária-szálloda által eladott jegyeknél Ifj. Haggenmacher Henrik serfözde-tulajd.	77.—
Nagys. Gundel János úr . . . . .	55.—
Az Angol-királyi szállodában elad. jegy. Id. Kommer Ernő úr . . . . .	22.—
Dr. Hauer Sándor úr . . . . .	20.—
Stadler Károly úr . . . . .	17.—
Glück Frigyes úr . . . . .	17.—
Duning & Comp. pezsgőgyáros . . . . .	20.—
Kommer Ferencz úr . . . . .	15.—
Löwenstein M. úr . . . . .	8.—
Löffelmann Vilmos úr . . . . .	7.—
A „Virágbokrchoz” czimz. vendéglő étterm.	12.—
Wassermann Jónás úr . . . . .	10.—
Dr. Herrich Károlyné úrnő . . . . .	5.—
Özv. Slova Erzsébet úrnő . . . . .	5.—
Szikszay Ferencz úr . . . . .	5.—
Fürster János úr . . . . .	5.—
Singhoffer Ágost úr . . . . .	5.—
Mészárosné ő nagys. . . . .	5.—
Gerbeaux N. úr . . . . .	5.—
Plaecht Frigyes úr . . . . .	5.—
Schuster Ernő úr . . . . .	4.—
Schuster Ernő úr . . . . .	5.—
Schwimmer és Kell czég . . . . .	5.—
Komáromi ipartársulat . . . . .	5.—
Steinbeisz János úr . . . . .	5.—
Marechal József úr . . . . .	5.—
Elked Antal úr . . . . .	5.—
Schachner J. A. úr . . . . .	5.—
Matejko J. . . . .	5.—
„Arany-sas” szálloda-étterem . . . . .	5.—
Asmus József úr . . . . .	4.—
Mayer József úr . . . . .	3.—
Simon Pál úr . . . . .	3.—
„Kispipa” étterem . . . . .	3.—
Horváth János úr . . . . .	3.—
Biró János úr . . . . .	3.—
Gürsch Ferencz úr . . . . .	3.—
Gfeller József úr . . . . .	2.—
Bischitz Dávidné ő nagysága . . . . .	2.—
Steuer J. úr . . . . .	2.—
Némái Antal úr . . . . .	2.—
Petz A. úr . . . . .	2.—
Weisz A. úr . . . . .	2.—
Salzer Ignác úr . . . . .	2.—
Németh János úr . . . . .	2.—
Nika Antal úr . . . . .	2.—
Thiel Vincez úr . . . . .	2.—
Stein János úr . . . . .	2.—
Schuller Ferencz úr . . . . .	2.—
Leimeder János úr . . . . .	2.—
Gärtnér J. úr . . . . .	2.—
Radanovits 1.50 és Müller L. 1 frt . . . .	2.50
Stamm Andr. 1 frt, Lippert-féle étterem 1 frt	2.—
N. N. . . . .	—50
Bevétel . . . . .	3810.62 frt
Kiadás . . . . .	1623.14 frt
Tiszta jövedelem	2187.48 frt.

## A magyarországi falusi kocsmák és puszta csárdák.

A városokban a vendéglők és kávéházak helyiségein kívül vannak még kaszinók, klubok, egyletek stb., a hol összpontosulnak úgy a társadalmi élet, mint a magas szellemi erdeklődések. Hajh! de ez mind csak a városokban található fel. Hát a szegény falusiak és a puszták, tanyák szétzórva lakók mit csinálnak, hol tartásuk összejövedeleiket, hogy saját módjuk szerint szórakozhassanak. E két helyiségek egyike a falusi kocsmák, a másik a pusztai vagy tanyai csárda.

Milyen hetköznap, semmit nem jelentő nevek és mégis szerepet játszanak. A falusi nép úgy szokott gondolkodni, hogy az Isten a világot hat nap alatt teremtette és a hetediket nyugalomra szánta. Ha már az Uristen is kifáradt a hatnapi munkában, hogy ne fáradna ki az ember?

Azért a jámbor falusi nép megüli az Isten pihenő napját, vasárnap nem dolgozik, hanem ünnepeket; a nap delelőttjét a templomnak szenteli. De után pedig felkeresi a kocsmát, hogy szórakozzék, mulasson, táncoljon, kártyázzék, híreket halljon, saját esze szerint politizáljon, és esetleg — a mi éppen nem szép — veszekedjék is.

Ha így vasár- vagy ünnepnapon végighaladunk egy falun, mintha kihalt volna minden; az utcák (ha azoknak nevezhető) üresek, a népség a templomokban van, csakis a napi szükséglet előállítására, az ebéd megfőzésére marad otthon a gazdasszony, ennek leánya, vagy valamely tenyeres-talpas szolgálo; a hol pedig hideg a konyha, ott legfeljebb házöröknök hagynak otthon néhány siptó gyereket. Ez a falusi élet vasárnap delelőtti jellege. De hezzeg delután! Ilyenkor még a legutolsó szolgálegény is úr. Felölti önmagát, s ha már nincs az a két krajcárja, hogy vehessen magának egy magyar trafik-szivart, egyszerűen a fogai közé szorítja az ötkrajcáros, tán még azelőtt egy evvel vett bodzafaszárú! — hóhó! — sokszor még megszárú pipáját is, megtömvé az illatos három krajcáros dohányval és így füstölve lépdédel, hol kifényezett eszmiájára, hol pedig a ház előtti löcánz földgölgő és vagy kellemes mosolygó vagy vigyorgó falusi szépekre (a magasabb műveltség tiltja, hogy őket is hölgyeknek nevezzük) tekintgetve. Egyenesen a kocsmába tart. Ott aztán öszejöve hasonzorú pajtásaival, és sokszor a nélkül, hogy csak egy krajcárt is költenne, elbeszélget. Megrostálják a gazdát, a gazdasszonyt, (ha ugyan okuk van rá) azután ki Juliskájáról, Boriskájáról, ki pedig Mariskájáról stb. beszélget, és egyszerű beszélgetéseikkel még valami jóraváló regény megírására is szolgáltatnának anyagot.

Ha a törvényes idő engedi és van egy-két szál muzsikás, litánia után kezdődik a tánc és tart mindaddig, amíg bíró uram, aki a falu előkelőségeivel külön asztalnál ül, jónak látja kimondani a terhes szót: „no legények, most már elég, takarodjatok haza.” Általános elégedetlen mormogás után még csak meghajolnak a falu feje előtt és szétosznak. Néha egy-két veres fej vagy dagadt arcz is látható; mert ez már csak úgy van az ég alatt, a szerelem valamit a legmagasabb körökben, úgy az egyszerű falusiak életében is mindenható, mert a féltékenységekigyoja mindenütt befészkel magát.

Az öregek kártyáznak, és van nagy nevetés, ha valaki t u r á k k á lesz; vagy politizálnak, a hol rendszeren a főszóvivő a falu kövácsa vagy pedig a falu eszmiadiája, sokszor egy katonaviselt idősebb gazda is; jaj annak, aki érveléseiket kétségbe meri vonni. Azonkívül a falusi kocsmák hajlekül szolgálnak a vándorlóknak és más ügyefogyott embereknek.

Vannak oly helységek is, a hol a kocsmák még az elkenyezetetett városiak kívánalmait is képesek kielégíteni, azonban ez Magyarországon csak ritkán fordul elő; nagy részük még most is századok előtti állapotban van és tengődik.

Ha ezen okokat kutatni akarunk, úgy (vélre terjedő értekezéseket kellene írunk).

Először is az ilyen falusi kocsmák vagy pusztai csárdák többnyire egyes földesurak tulajdonosa, akik ugyan követelik a haszonbér rendes fizetését, de a berleti feltételek többnyire oly nehezek, hogy a szegény bérlo a legjobb akarattal sem képes a kenyelem tekintetében valamit tenni, mert szűk jövedelmi forrása azt lehetlenné tesszik.

A magán tulajdon képező kocsmák és pusztai csárdák valamivel jobban állanak, de még itt is sok kívánni való van hátra.

A többek között ritka eset, hogy az ily falusi kocsmák rendes vendégszobákkal bírnak, és sokszor a tisztességesebbek utasok is kénytelenek magukat a „másképp nem lehet”-nek megadni.

A szegényebb utasok legesélyesebb kényelméről sincs gondoskodva, nem úgy mint a külföldön.

Szóljunk valamit a pusztai vagy tanyai csárdákról is.

Ezek azután csakugyan a puszták k a s z i n ó i ! A tanyai lakók, csikósok, kondások gulyások, és sokszor a szegény legényeknek is tanyájuk.

Hetköznapokon rendszeren kihalt, de vasárnap! szól a dudu, fájó hangokat adnak a czimbalom rezgő hurjai, hébe-hóba egy-egy roppant hegedű is közbevetül melabús accordjaival, és határt nem ismer az egyszerű pusztai emberek szilaj kedve!

Folyik a bor, sokszor csak löre, daemioni erőt vesz a mulatókon a tánc-szenvedély, mely azután kivilágos-kivirradtig tart. Palackküzások, fejbeverések, sőt még komolyabb esetek is, nem tartoznak a ritkaságok közé. De csak a leggyorsabb kiszolgálásról is itt szó sem lehet. Igaz, egyrészt nem is lehet sokat kívánni, de legalább az élet mindennapi szükségleteiről némileg mégis gondoskodhatnának.

A legnagyobb hibába azonban rejlik, hogy a birtokosoknak avagy bérloknök még fogalmuk sincs hivatásukról. Rendszeren műveletlen és durva emberek, kik maguk sem tehetnek róla, mert nem reszesültek kellő nevelésben.

Valóságos csapás azokra nézve, a kik üzleti vagy más dolgokban kénytelenek az ily pusztai vidékeken utazni, és ha nincsenek jó ismerősök, a kiknél szives vendégszeretet számíthatnak, az ily csárdákra utalják, a hol a legtöbb esetben néhány tojás, vagy darab szalonna kivételével, más enni valót nem kaphatnak, — de sokszor még k e n y e r e t e m ! Rendszeren azzal szabadkoznak, hogy: „minék tartsanak valamit, úgy sem jön senki!”

Ebben van valami igazság.

Első sorban a csárdákat bíró földesuraknak vagy községeknek erkölcsi kötelességük lenne, hogy ha már csárdákat bírnak és azokat bérbe adják, arról gondoskodni, hogy azok rendeltetésüknek megfelelőjenek. Ne követeljenek oly nyomasztó haszonbért, hanem gondoljanak arra, hogy a bérlo is élhessen, és akkor az mindenesetre iparkodni fog, hogy vendégeit kielégítthesse; de mikor maga is csak tengődik, ilyesmire képtelen.

A mi az emberi élethez szükséges, mindenen lehet segíteni, csak akarunk kell!

Saját tapasztalataimból kiindulva, vázoltam röviden a falusi kocsmák és pusztai csárdák valódi állását. Hogy mennyiben van igazam, azt a t. közönség és ezzel kapcsolatban a közvélemény ítéletére bízom.

Aranyossy Lajos.

— No, én ha magának volnék, nem mernék vele egy földel alatt aludni, zsidó Winklerné.

— Én bizony nem félek tőle, felelt a szép Laura, csak a szája jár. Nem meri ez elszűni a pisztolyt.

Lehet, hogy Rosenzweig nem is ragadta volna magát soha erre a végzetes lépésre, ha a felesége bűnét a fölfedezett levelei teljesen el nem árulták volna.

Ez 18-án reggel volt.

A békében töltött éj után mind a ketten megreggeliztek. Rosenzweig azután az arany óra után kérdézősködött, ameyel a feleségének valamikor ajándékba adott.

— Zálogban van, felelt az asszony.

S mivel ezt Rosenzweig nem hitte el, elővonta a ruhái közül a zálogcédulát.

Rosenzweig egy csomó levelet pillantott meg a felesége ruhái közt.

A felesége nem vette ezt észre. Átadta a zálogcédulát Rosenzweignek s ő maga átment Svobodáné szobájába. Ennek átadta egy újvidéki cseléd-közvetítő címét, hogy ha netán levél érkeznektől, izenjen értök Winklernéhez.

Ez idő alatt a férje olvasgatni kezdte azokat a leveleket, amiket a felesége N. Gnyulával váltott. A bűnös szerelem bizonyítványai voltak ezek.

»Ne légy oly lehangolt, kedves Gnyulám — írja a nő ezerszával — mert elszorúl a szívem . . . Vigyázz, mert az asszony figyelemmel kísér . . . néha akaratlanul is elnevetem magamat, ha rád nézek . . . Alig várom az estét, hogy ezerszer öszszeszojkoljak . . . Boldog vagyok, ha megölelhetlek . . . stb.

A levelek mindent elárultak. Rosenzweig a földhöz csapta a leveleket. Határozott.

Mikor a felesége belépett s az asztalig ért, Rosenzweig a már előre felhúzott 9 milliméteres revolvert az asszony halántékához tartotta és elsülötte.

Az asszony kiáltás nélkül rogyott össze abban a pillanatban.

Erre Rosenzweig végig dőlt az ágyon és saját halántékához tartotta a revolvert és elsülötte. Meghalt ő is.

A rendőrség így találta őket. Halva. Párolgó meleg vérben.

Az orvos konstátálta, hogy mindketlen meg vannak halva.

Kocsira tették a két holttestet és bevitték a kórház halottas kamrájába.

Nem bontozták fel, mert a rendőrség tisztán látta az esetet.

A szerelmi szenvedélyek tragédiája ezzel a kettes esettel szaporodott. Tanulságul szolgálhatnak azoknak a nőknök, akik a vér izzalmaira nem akarják megtalálni a hűség és becsület tiltó szavait.

### Tetemre hívás.

Szeged közönsége régen volt szenttanuja olyan szomorú látványának, mint az, a melyet a csalódott szerelem áldozatai a kórház halottas kamrájában nyújtottak.

Ott feküdtek egymáshoz közel a hideg terebben egy faágyon, a halál merev, csöndes nyugalomával. A halál mit sem változtatott a szép Laura arczán, mintha az életben mindig örök hűséggel követte volna férjét. Ugy feküdt ott, mint egy szép fehér viasz szobor.

Szétlőrö puha fekete hajából előpiroslott egy nagy vérdroza, a mely a gyilkos golyó nyomát látszott takarni.

Szeméi félig nyitva, mintha éne.

Ajkain néma, bánatos mosoly. Amint a feje kissé föl volt emelve, olyannak látszott, mintha csöndes szenderegésben lett volna. Rendkívüli szépség még a halálban is.

A mellette nyugvó férfinak arca el volt torzúlva. A halálos düh ráfagyott vonásaira. A szája nyitva, mintha kiáltani akart volna. A szem fölfordítva. A melle magasra emelkedett, mint a kiáltó. A két ökle göresösen összeszorítva.

Az ég felé néz mereven, sápadtan, mintha most is a boszoló isten villámit várna.

Csöndes, néma minden. A szívek meg vannak fagyva . . .

### A temetés.

A két halottat nem sokáig hagyták a ravatalon. Rosenzweigot 21-én delelőtt vitték örök pihenőre egész csöndben, zsidó rítus szerint.

A szép Laurát, mielőtt kivitték, sokan megnézték a ravatalon. A város intelligenciája ott volt.

A lelkes a nagy tömegben keresztül csak nagy nehezen tudott áthalolni. A hűtlenség miatt kihült szívet egyenlővé tették a földdel.

Ma 9 napja, hogy a két szerencsétlen a föld alatt pihen, nem érezve sem szerelmet, sem gyűlöletet többé.

A harmadik pedig nyugodtan folytatja tovább életét. Mert a nöcsábitást nem tiltja a törvény. A sirok pedig némák.

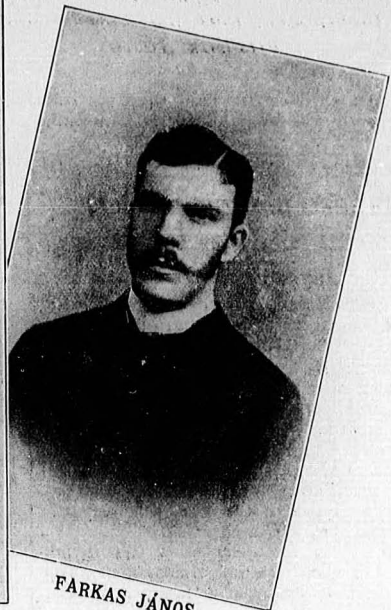
# A Budapesti Pinczér-Egylet elnöksége.



TOMOLA ROLAND



HILLEBRAND JÓZSEF



FARKAS JÁNOS

A Budapesti pinczér-egylet, mely az első és legjelentékenyebb az országban, márczius 16-án tartotta rendes évi közgyűlést, melyen elnöknek Hillebrand József úr, alelnöknek Tomola Roland úr, és titkárnak Farkas János úr választották meg egyhangulag. E szerencsés választással szemben indíttatva érezzük magunkat, hogy e kiváló három férfiút az összes magyarországi szaktársaink bementassuk és róluk egy kis életrajzot is közöljünk.

Der Budapestener Kellner-Verein, der erste und bedeutendste in unserer ungarischen Vaterlande, hat am 16. März seine ordentliche Generalversammlung abgehalten und wurden in derselben zum Präses Herr **József Hillebrand**, zum Vicepräses Herr **Roland Tomola** und zum Sekretär Herr **Johann Farkas** einstimmig gewählt. Wir finden angefaßt der gethanen glücklichen Wahl die Anregung in uns, diese drei Auserwählten den sämtlichen Berufsgenossen in und außerhalb Ungarns bildlich vorzuführen und zugleich auch von Jedem eine kleine Biographie zu veröffentlichen.

**Hillebrand József.** Első sorban is bemutatjuk lapunk olvasóinak a budapesti pinczér-egylet új elnökét, Hillebrand Józsefet, ki jelenleg a „Hungária“ nagyszálloda tekintélyes főpinczére. Derék és tőzsgyökeres magyar férfiú; Budapesten 1861-ben született s szülei, kik 1878-ban haltak el, a tekintélyesebb polgári családok közé tartoztak. Iskoláit szintén a fővárosban végezvén, 1875-ben kezdte pályáját az itteni „István főherceg“ szállodában. Később mint ügyes borpinczér működött az „Angol királyi“ szállodában Schalek Lipót szállodatulajdonos alatt, kinek teljes bizalmát megnyerte s ügyszólóvá kedvence volt. Innen a „Hungária“ nagyszállodába kerülve, itt egész 1882-ig működött, a mikor is bölcs előrelátásával belátva, hogy a jövő sokkal nagyobb igényeket fog támasztani a pinczéri pályán működők iránt, teljes kiképzése és az idegen nyelvek elsajátítása végett hosszabb időre elbucszott szép hazájától. Legelső útja Párisba vitte, hol is az elsőrangú szállodákban működött. A francia nyelv és az ottani szokások elsajátítása után átutazott Londonba, de e két világárosban szerzett tudományával még mindig nem lévén megelégedve, innen Amerikába hajózott át. Utjában nagy tengeri vihart élt át, mely egészségét kissé megrongálta ugyan, de ezt hamar kiheverte, s rövid pár nap alatt már alkalmazást nyert New-Yorkban. Innen eltávozta után hosszú ideig működött egy west-point-i nagy szállodában, míg később ismét New-Yorkba ment. Innen 1884-ben visszahajózott Európába és egy ideig Párisban működött a Continental-szállodában mint chef de table. 1885-ben erőt vett rajta a honvágy és hazajött szép hazájába. Budapestre érkezésekor örömkönyvektől ragyogó szemekkel üdvözölte kártársait, kik ünnepélyes hangulatban fogadták őt az akkori pinczér-körben s díszes lakomát rendeztek megérkezésének örömeire.

Rövid idejű itthonléte után ismét volt kedves gazdája, Schalek Lipót, ki ekkor a „Hungária“ nagyszálloda igazgatója volt, vette párfogása alá; itt egy ideig mint szobapinczér működött és 1888-ban elismert szorgalma és üzleti képességeért elnyerte az éteri főpinczéri állást, melyben még mai nap is működik.

1887-ben megnősült. Neje, született Künsel Katalin, szeretetreméltó és művelt nő. Ma már 2 szép és egészséges gyermek képezi családi boldogságukat.

A Budapesti pinczér-egylet legutóbbi elnökválasztása alkalmával — ismerte tehetőségét és tudva azt, hogy benne igazi magyar szellem lakol s a kartársi ügyeket mindig pártolta és hogy az egylet körül már eddig is nagy buzgalommal működött minden alkalommal — csakis őt jelölte ki elnökévé.

Roméljük is, hogy az ő vezetése alatt egyletünk el fogja érni mindazt, mit már régen óhajtott elérni.

Eljén ő soká mint a mi egyletünk elnöke és működjek közre iparunk felvirágzásában.

**Tomola Roland.** Másodsorban mutatjuk be a budapesti pinczér-egylet törekvő, ügybuzgó és az egyleti munkákban örökké fáradozó alelnökét, Tomola Rolandot. Derék, becsületes és lelkiismeretes férfiú; született 1856-ban Selmeczbányán, előkelő polgári szülőktől; iskoláit szintén itt végezte. A gyengéd szülői nevelésből keveset élvezett, mert 1858-ban, két éves korában, szülei elhaltak s ő a rokonságban gyám alá került, mindamellett itt is jó nevelésben részesült, a mit modora és társalgása is bizonyít. Pályáját 1870-ben Pozsonyban kezdte egy előkelő és elsőrendű vendéglőben, a hol hosszabb ideig működött. Innen 1875-ben szaktanulmányok végett Bécsbe utazott, hol hosszabb ideig volt elsőrendű üzletekben; ezután rövid ideig Nyitra-n volt alkalmazásban, honnan 1879-ben Besztercebányára utazott s ott elnyerte a „Rák“ szálloda főpinczéri állását, mely minőségében teljes 4 évig működött. 1884-ben a fővárosba költözött és itt nagyobb üzletekben ténykedett mint főpinczér. Később elnyerte a „Magyar király“ szálloda főpinczéri állását, hol több évig volt szorgalmas főpinczér és jó kedélyvel megnyerte úgy az összes vendégek, mint gazdája bizalmát. Iparunk körében mindenütt ismerte üzleti tehetőségét, nemrég elnyerte Kommer Ferenccz úr „A virágoskorhoz“ címzett elsőrendű vendéglőjének főpinczéri állását.

1887-ben lépett az egyleti választmányba, hol két évig mint a magánpolóásban részesülő betegek ellenőre rendkívüli buzgalmat fejtett ki az egylet ügyei iránt. Az egylet tagjai elismerve ügybuzgó törekvését, harmadévbán megválasztották egyleti alelnökké. Dicséretre méltó továbbá, hogy 3 éven át működött mint bálipénztárnok, hol ritka sikert aratott ügyes és szorgalmas eljárásával, melyért az idej közgyűlésen az összes tagok köszönetet szavaztak neki és egyhangulag választották meg ismét egyleti alelnökké. Törekvő családapja; hosszú évekkal ezelőtt nősült s neje, született Kellner Amália, derék, kedves és szorgalmas nő és kitűnő anya. Két jól tanuló, egészséges gyermeke csak tetézi családi boldogságát.

Tomola Roland a pinczér-egyletnek egyik legszorgalmasabb előharczója, ki nem kimél semmi fáradságot, s a kartársi ügyek érdekében képes mindent feláldozni. Ha a pinczér-egyletnek sok ily törekvő tagja volna, akkor az összes iparok között a mi iparunk volna a legvirulóbb.

**Farkas János.** Bemutatjuk továbbá a pinczér-egylet első titkárát, Farkas Jánost, egy kétszáz éves nemes családnak sarját. Elődei a XVI-dik században, I-ső Lipót uralkodása alatt kaptak a nemesi címet s a Némegy Farkas család egész a XVII-dik század utolsó feléig jelentékeny szerepet vitt Magyarországon, de ő a predikátumát teljesen mellőzi, belátva, hogy az ő pályáján ez lehetetlen és nem illő.

Farkas János 1865-ben Nagy-Kőrösön, a leg-

magyarabb gyermekek bölcsőjében, született, ho atyja akkori időben városi orvos volt, de 1869-ben lemondott hivataláról és Budapestre költözött. Itt végezte Farkas János iskoláit s 1877-ben kezdte az akkori időben létezett Holzwarth György-féle elsőrendű étteremben pályáját; később Szikszai Ferencz tőzsgyökeres magyar vendéglőjében működött teljes 7 évig, hol is gazdája mint saját gyermekével bánt vele Jelenleg pedig már több éve működik a „Hungária“ nagyszállodában, hol szintén megnyerte összes főlebbvalóinak bizalmát és szeretetét. Solhasem volt érdekhajhász, mindig a közös érdekeknek áldozta fel tehetőségét és idejét. A volt pinczér-körnek 3 éven át volt szorgalmas titkára, s a „Budapesti pinczér-kör“ 1886-ban választotta meg titkárául, a hol úgy szólva ő vezette az egész ügyek kezelését. A pinczér-egyleti választmányba 1887-ben belépővén, az akkori elnök Cserenyi Ferencz ajánlatára mindjárt másodtitkárnak választották, bár ez — ő lévén a választmányban a legfiatalabb — nem igen tetszett minden tagnak. Ez állásban négy éven át működött, kötelességét az egylet iránt mindig pontosan és meglepő ügyességgel végezte; a mult év július havában, Steffel Ferencz első titkár halála után, ő vette kezébe az összes titkári ügyek vezetését, a mi nem oly könnyű dolog, mert más egyletnél két végzett hivatalnok sem bírna pontosabban megfelelni annyi teendőnek, mint a mi ő a legnagyobb lelkiismeretességgel végez. Ünnepeleket és vigalmak rendezésében mindig résztvett s zsenialis ötleteivel mindenkor nagyon megkönnyítette a bizottság teendőit és így rendszeren szép sikert arattak. Higgadt és értelmes szónoki tehetőséggel bír, melylyel már sok tetszést aratott nagyobb gyűléseken és társaságokban. Hölgyeink körében is kedvelt férfiú és nála nélkül alig létezik kedélyes mulatság.

Legnagyobb érdeme azonban az, hogy bár honnan vagy bárki által alázttatik vagy sértetik meg a pinczéri kar, ő ennek védelmére elkövet mindent, ha bármily áldozatába kerül is; bizonyítják ezt azok a polemikák, a melyekbe bátran kapott bele már több ízben lapunk nyílt terén, és egy nála sokkal többet tanult ember sem állta volna meg jobban e polemikában helyét, mint a hogy ő ezt tette. Irálya, meglehetősen tolla bár kissé hegyes, de túlzásba nem megy soha.

A budapesti pinczér-egylet legutóbbi közgyűlésén köszönetet is szavazott neki ügybuzgó működéséért és egyhangulag választotta meg újból választmányi taggá, s a választmány első ülésén egyhangulag választották meg első titkárnak.

Utóbbi időben a közös bál utolsóán mindig résztvett a vendéglősök ipartársulatában, hol a főnökök szintén megkedvelték buzgó működése miatt. Szerencsés egyesület, a melynek ilyen munkái vannak!

A Budapesti pinczér-egylet részéről a következő határozmányt vettük:

Tekintetes WAGNER JÓZSEF szerkesztő úrnak.

A „Budapesti pinczér-egylet“ választmánya hivatalosan tudósítja t. szerkesztő urat, hogy az 1891. évi márczius hó 16-án megtartott rendes évi közgyűlésén becses lapját egyhangulag megválasztotta hivatalos szakközlönyvé a budapesti pinczér-egyletnek. Budapest, 1891. márczius hó 16-án.

Farkas János,  
titkár.

(P. H.)

Hillebrand József,  
elnök.

Das »A Vendéglős« wurde von der Generalversammlung des Budapester Kellner-Vereins einstimmig zum amtlichen Organ des Vereins erwählt.

## Budapesti pinczér-egylet.

### Jegyzőkönyv.

Felvetették a budapesti pinczér-egylet 1891. márczius hó 16-án, éjjele 12 órakor tartott rendes évi közgyűléséről.

Jelen voltak: Böhm Emil elnök, Tomola Roland alelnök, Farkas János titkár, Cseh János, Hamm Károly, Moser István, Marczinka József, Kopp János, Kiss Henrik, Weiss Győző, Baar Károly, Pfeilmayer Antal, Molnár Ágoston, Hantzing János, Laskovics József, Csagalla Károly, Duchon János, Zártel Alajos, Ritter József, Bernhardt Ferenc, választmányi tagok és 118 rendes tag.

Napirend: 1. Évi jelentés. 2. Az egyleti tisztviselők választása. 3. A választmány indítványai és jelentése. 4. Indítványok és interpellációk a tagok részéről.

Elnök a közgyűlést határozatképesnek jelenti, nödvöl a szép számmal egybegyűlt tagokat és megnyitja a közgyűlést.

1. Farkas János titkár felolvassa az évi jelentést, mely eljenzessel vetetik tudomásul.

2. A választásnál szavazás előtt Farkas János szót emel és hozzászólva részletezi Hillebrand József elnökjelölt érdemeit, mint lelkiismeretes és komoly férfiut egyhangulag való megválasztásra ajánlja őt. Szűnni nem akaró eljenzessel Hillebrand József egyhangulag elnöké választatik.

3. Gaál András az összes tagok nevében köszönetet mond az elnöknek és Tomola Roland alelnöknek hosszú idei működésükért. Nagy eljenzés.

4. Elnök 10 perc szünetet jelent és felkéri a tagokat a szavazó ivek rendbe hozatalára; szünet után elnök felkéri Zidorics Ödön, Pfeilmayer Antal és Gindel Vilmos tagokat a szavazó ivek rendbe hozatalára. A szavazó ivek lepecsételése után elnök kijelöli a szavazatszedő-bizottságba Rusnyák Ferenc, Tomola Roland, Bocskák János, Lábcs József, Halász és Mitrovicz Adolf egyleti tagokat; továbbá a közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére felkéri Givizer Károly és Maron István tagokat, végül pedig kéri a szavazatszedő bizottság tagjait, hogy folyó hó 14-én délután 4 órakor jelenjenek meg az egyleti irodában a mandátumok szétküldése végett. Tudomásul vetetik.

5. Farkas János felolvassa Dr. Haslinger János egyleti orvos évi jelentését, melyben kimutatja, hogy az egylet részéről 1476-szor vétetett igénybe. Tudomásul vetetik.

6. Elnök jelenti, hogy a képestes ügyét, valamint a tanonc-ido bevezetését és a szakiskola létesítésének ügyét a Szállodások, vendéglősök és korezmárosok ipartársulata vette tárgyalás alá, és az új választmányal egyetemben fognak ezen ügyek tovább tárgyalatni. Eljenzessel tudomásul vetetik.

7. Elnök jelenti, hogy a múlt közgyűlés alkalmával indítványozott Cseledetsegelyező pénztár egybecsalótását egyelőre eddig nem volt lehetséges keresztülvinni; meg kell várnunk az erre vonatkozó új törvényt, mely most van tárgyalás alatt a képviselőházban. Tudomásul vetetik.

8. Farkas János felolvassa, Wagner József, a »Vendéglős« szerkesztőjének kérényét, melyben kérélmzi a közgyűléstől az általa szerkesztett lap megválasztását az egylet hivatalos közlönyvé; Pfeilmayer Antal a kérényet német nyelven olvassa fel. »A Vendéglős« a Budapesti pinczér-egylet hivatalos szakközlönyvé egyhangulag megválasztatik.

9. A lap megválasztása után felszólal Cserevnyy Ferenc és kéri, hogy a szakközlöny cenzura alá tétessék (Nagy zaj, eláll, eláll, éljen a magyar szabadsajtó, elnök csemet és csendet kér). Rusnyák Ferenc hosszabban részletezi, hogy a cenzura elfogadásával sértést követnének el a szerkesztőn s a szabad sajtón, és megfosztanók a szerkesztői szabadságtól. (Nagy zaj, éljen Rusnyák, éljen a magyar szabad sajtó). Elnök felállítás által való szavazást kér. Neuszidler Geza, tekintettel az ügy fontosságára nézve, névszerinti szavazást kér. (Nagy zaj, igen, nem). Elnök csemet és elrendeli a névszerinti szavazást. A szavazás eredménye a következő: Cserevnyy kapott 26 szavazatot, Rusnyák 70-et. Szűnni nem akaró nagy eljenzessel tudomásul vetetik.

10. Farkas János felolvassa Leth Lajos elhelyező-intezet-tulajdonos kérényét, melyben kérélmzia közgyűléstől, hogy ruházza át reá az egylet

központi közzétett-intézetének cizmet, melyet jelenleg Cserevnyy Vince visel. Gaál András Eger József közzétett-intézetét ajánlja. Ruef József kijelenti, hogy ez indítvány nem vehetetik tekintetbe, mert az alapszabályok szerint ily ügyekben 3 nappal a közgyűlés előtt írásbelileg kell az illetőnek folyamodnia. Elnök Leth és Cserevnyy közzétett-intézetét szavazás alá bocsátja. Cserevnyy Vince továbbra is megkapta a cizmet.

11. Pfeilmayer Antal felolvassa Freudenreich Károly írásbeli interpellációját a nyugdíj-alap létesítése iránt és vizskéri az általa kidolgozott szabályokat. Tudomásul vetetik és elnök visszaadja az összes benyujtott iratokat.

12. Pfeilmayer Antal indítványozza, hogy Dr. Haslinger J. J., egyleti orvos fizetése emeltessek fel 100 firtal. Nem fogadtatik el.

13. Wagner Sándor indítványozza, hogy pinczér-nök ne alkalmazhatassan, hogy ez által a sok alkalmazás nélküli pinczerek száma kevesbittessek. Farkas János igeri, hogy az új választmány ez ügyben intézkedni fog.

13. Ruef József indítványozza, hogy Aszmus József, az egylet volt legtervebb elnöke választassék meg az egylet tiszteletbeli tagjává. Aszmus József nagy eljenzessel tiszteletbeli taggá választatik.

24. Elnök jelenti, hogy a közgyűlés alkalmával Aszmus József urnak az őt ért kellemetlenségert ugy is lett volna elégtétel szolgáltatva. Tudomásul vetetik.

15. Ruef József köszönetet mond a távozó elnöknek az egész egylet nevében. Böhm Emil eltesésével tudomásul vetetik.  
Több tárgy nem lévén napirenden, elnök búcsuzó szavak kíséretében az utolsó általa vezetett közgyűlést bezárja.  
Budapest, 1891. márczius hó 16-án.

Farkas János,  
titkár.

Bei der am 16. März abgehaltenen Generalversammlung des Budapester Kellner-Vereins waren anwesend die Herren:

Präsident Emil Böhm, Vicepräsident Roland Tomola, Secretär Johann Farkas, die Ausführitglieder Johann Cseh, Karl Hamm, Stefan Moser, Josef Marczinka, Johann Kopp, Heinrich Kiss, Victor Weiss, Karl Baar, Anton Pfeilmayer, August Molnár, Johann Hantzing, Josef Laskovitch, Karl Csagalla, Johann Duchon, Alois Zärtel, Josef Ritter und Franz Bernhardt, ferner 118 ordentliche Mitglieder.

Auf der Tagesordnung standen:

1. Jahresbericht. 2. Wahl der Vereins-Funktionäre. 3. Anträge und Bericht des Ausführitleiters. 4. Anträge und Interpellationen seitens der Mitglieder.

Präsident erklärt die Generalversammlung für beschlussfähig, begrüßt die in bedeutender Anzahl Anwesenden und eröffnet die Generalversammlung.

I. Secretär Johann Farkas verliest den Jahresbericht, welcher mit Ehrentufen zur Kenntnis genommen wird.

II. Vor der Wahl ergreift Johann Farkas das Wort und detaillirt eingehend die Verdienste des Präsidenten-Kandidaten Josef Hillebrand und empfiehlt ihn den Mitgliedern als gewissenhaften und ersten Mann und bittet, ihn zu wählen. Mit nicht enden wollenden Ehrentufen wird der Antrag einstimmig angenommen und ist der neue Präsident somit gewählt.

III. Andreas Gaál dankt dem Präsidenten und dem Vicepräsidenten im Namen sämtlicher Mitglieder für deren langjähriges, uneigennütziges Wirken. Lebhaftes Ehrentufen.

IV. Präsident meldet eine Pause von 10 Minuten an, innerhalb welcher er die Mitglieder Edmund Zidorics, Anton Pfeilmayer und Wilhelm Gindel um die Abnahme und Absegelung der Stimmzettel ersucht. Nachdem dies geschehen, bespricht der Präsident ins Etrntinnum die Mitglieder Franz Rusnyák, Roland Tomola, Johann Bocskák, Josef Lábcs, A. Halász und Adolf Mitrovicz. Ferner ersucht er die Vereins-Mitglieder Karl Givizer und Stefan Marton zur Beglaubigung des Generalversammlungs-Protokolls. Schließlich bittet er die Etrntinnums-Mitglieder, am 19. d. M. Nachmittags 4 Uhr in der Vereinsstange behufs Berlesendung der Mandate zu erscheinen.

V. Joh. Farkas verliest den Jahresbericht des Vereinsarztes Dr. Joh. Haslinger, welcher besagt, daß er von den Vereinsmitgliedern in 1976 Fällen in Anspruch genommen wurde. Wird zur Kenntnis genommen.

VI. Präsident meldet, daß die Angelegenheit der Ausbitdung und die Bestimmung der Lehrzeit von der Hoteliers-, Gast- und Schankwirth-Gesellschaft in Verabthung gezogen wurde, und wird diese Angelegenheit im Verein mit dem neuen Ausführitleiters verhandelt werden. Wird mit Ehrentufen zur Kenntnis genommen.

VII. Präsident meldet, daß die in der vorjährigen Generalversammlung beantragte Anknüpfung der Dienstboten-Krankentufferstützungs-Kasse an unseren Verein vorläufig bis zur Verfassung des neuen Geleges, welches jezt im Abgeordnetenhaus verhandelt wird, verschoben werden muß. Wird zur Kenntnis genommen.

VIII. Johann Farkas verliest das Gejud des Redacteurs des »Vendéglős«, Josef Wagner, in welchem derselbe die Annahme eines Blattes als Vereinsorgan unterbreitet. Anton Pfeilmayer verliest dasselbe auch in deutscher Sprache, was mit lebhaften Ehrentufen einstimmig angenommen und das »A Vendéglős« als Vereinsorgan des Budapester Kellner-Vereines declarirt wird.

IX. Nach Annahme beantragt Franz Cserevnyy, daß das »Vendéglős« unter Censur gestellt werde (Lebhaftes Beueugung, eláll, eláll, es lebe die ungarische Pressefreiheit). Präsident lautet und bittet um Ruhe. Franz Rusnyák ergreift das Wort und detaillirt in langer Rede, daß durch Annahme der Censur dem Redacteur und der Pressefreiheit eine Verlesung zugefügt werden würde, und wäre die Censur der Redacteur auch in seiner Freiheit bekränkt. (Großer Arm, eláll, eláll, es lebe die Pressefreiheit). Präsident bittet um Abstimmung durch Aufstehen. Geza Neuszidler wünscht in dieser wichtigen Frage die nominelle Abstimmung. (Großer Arm.) Präsident bittet um Ruhe und erklärt sich für die nominelle Abstimmung. Das Resultat derselben ist: Cserevnyy erhielt 26, Rusnyák 70 Stimmen. Wird mit nicht enden wollenden Ehrentufen zur Kenntnis genommen.

X. Johann Farkas verliest das Gejud des Stellenvermittlers Ludwig Leth, in welchem dieser bittet, die Generalversammlung möge ihm den Titel des zeitweiligen Central-Vermittlungs-Bureaus des Vereines, welchen bisher Vinzenz Cserevnyy trägt, übertragen. Andreas Gaál empfiehlt das Stellenvermittlungsbureau des Julius Eger. Josef Ruef ergreift das Wort und erklärt, daß der Antrag nicht angenommen werden könne, weil in solchem Falle laut Statuten die Generalversammlung drei Tage vorher schriftlich angefordert werden muß. Präsident läßt über die Vermittlungs-Institute Leth und Cserevnyy abstimmen und erhält Vinzenz Cserevnyy einstimmig und auch für die Zukunft die Bewilligung.

XI. Anton Pfeilmayer verliest die schriftliche Interpellation des Karl Freudenreich, in welchem derselbe den Ausführitleiters betreffend Schaffung des Pensions-Fonds interpellirt und die durch ihn ansgearbeiteten Statuten zurückerlangt. Präsident gibt ihm die sämtlichen verlangten Schriftten zurück.

XII. Anton Pfeilmayer beantragt die Erhöhung des Jahresgehaltes des Vereinsarztes Herrn Dr. Johann Haslinger mit 100 Gulden. Wird nicht angenommen.

XIII. Alexander Wagner beantragt die Abschaffung der Kellnerinnen, damit hiedurch die Lage der vielen stellenlosen Kellner gebessert werde. Wird zur Kenntnis genommen, und Johann Farkas verpricht, daß der neue Ausführitleiters in dieser Angelegenheit Verfügungen treffen wird.

XIV. Josef Ruef beantragt, daß der gewesene eifrige Präsident Josef Aszmus zum Ehrenmitglied erwählt werde. (Josef Aszmus wird mit lebhaften Ehrentufen einstimmig zum Ehrenmitglied erwählt.)

XV. Präsident meldet, daß die gelegentlich der Generalversammlung den Herrn Josef Aszmus gestoffene Unannehmlichkeit auch obnehin gut gemacht worden wäre. (Wird mit Ehrentufen auf Josef Aszmus zur Kenntnis genommen.)

XVI. Josef Ruef votirt im Namen des Vereines dem scheidenden Präsidenten den Dank (lebhaftes Ehrentufen.)

Nachdem die Tagesordnung erschöpft ist, schließt der Präsident in Begleitung warmer Abschiedsworte die letzte durch ihn geleitete Generalversammlung.

= A »Budapesti pinczér-egylet« márczius 16-án tartott közgyűlésén, mint szavazatszedő-bizottsági lejtromából kitűnik, a következők választattak meg:

Elnök: Hillebrand József egyhangulag.  
Alelnök: Tomola Roland egyhangulag.

### Választmányi tagok:

1 Pfeilmayer Antal	99 szavazattal
2 Farkas János	97 »
3 Csagalla Károly	84 »
4 Duchon János	82 »
5 Kopp János	81 »
6 Balda Nándor	81 »
7 Marczinka József	81 »
8 Laskovits József	80 »
9 Molnár agoston	80 »
10 Kiss Henrik	79 »
11 Szahó István	79 »
12 Mosser István	78 »
13 Ritter József	78 »
14 Lindobner Ede	77 »
15 Szabó György	77 »
16 Hautzinger János	75 »
17 Koller Ferenc	73 »
18 Fehrer János	70 »

19 Welsz Győző	69 szavazattal
20 Falcht József	69 „
21 Bernhardt Ferencz	68 „
22 Schmidt Ferencz	68 „
23 Cseh János	64 „
24 Givizer Károly	64 „

**Választmányi póttagok:**

1 Gundel Vilmos	64 „
2 Hamm Károly	59 „
3 Prosnér Ferencz	59 „
4 Stöbl Nándor	59 „
5 Baar Károly	58 „
6 Bocskák János	58 „
7 Schmidtbauer Lajos	58 „
8 Zartl Alajos	57 „
9 Ehm János	56 „
10 Raschka József	54 „
11 Medits Lipót	53 „
12 Gaál András	53 „

**Számvizsgálókul:**

1 Mann György	egyhangulag
2 Morbach János	„
3 Kubat Ferencz	„

**Jegyzőkönyv.**

Felvétel a budapesti pinczér-egylet új választmányára által tartott I-ső rendes havi választmányi ülésből f. év márczius 26-án.

Jelenvoltak: Hillebrand József elnök, Tomola Roland alelnök; Kopp János, Laskovics József, Farkas János, Givizer Károly, Bernhardt Ferencz, Schmidt Ferencz, Szabó György, Marczinkó József, Csagala Károly, Sacho Imre, Pfeilmayer Antal, Kiss Henrik, Cseh János, Welsz Győző, Molnár Ágoston, Gundel Vilmos, Lindebner Ede, Balda Nándor és Ritter József választmányi tagok és Wagner József szaklapunk (a »Vendéglős«) képviselőiben.

**Napirend:**

1. Jegyzőkönyvek hitelesítése.
2. Új választmány bemutatása.
3. A titkárok és ellenőrök megválasztása. Elnök az ülést szavazatképesnek jelenti és hosszabban üdvözlő a választmányt és mivelhogy ő új elnök, kéri a választmány pártfogását az egész évre és ezzel megnyitja az ő általa elnökölt I-ső ülést.

1. Farkas János felolvassa az utolsó választmányi ülés és a közgyűlés jegyzőkönyvét, melyek helyesnek találtak és hitelesítettek. — A választmányi jegyzőkönyvet Kiss Henrik és Kopp János, a közgyűlési jegyzőkönyvet Givizer Károly és Maron István urak hitelesítik.

2. Felolvastatik Mozer István levele, melyben lekötőn választmányi tagságáról. Sajnálattal tudomásul vétetik.

3. Az új választmány névszerint bemutatja magát egymásnak.

4. Elnök tárgyalás alá bocsátja a tisztviselők megválasztását és a következőket ajánlja: I-ső titkárnak Farkas Jánost, II-dik titkárnak Feicht Józsefet, segédtitkárnak Weiss Győzöt. Ellenőrökül: I., II., III. kerületben Csagala Károlyt, IV., V. ker. Pfeilmayer Antalt, VI. ker. Laskovics Józsefet, VII. ker. Kiss Henriket, VIII., IX. ker. Sacho Imrét. — Az egyleti kórház ellenőrzésére ajánlja Kopp Jánost. — A jelöltnek iparkodóan tehetőségük már az előző évekből ismerve, a választmány mind egyhangulag megválasztotta.

5. A szaklap-bizottságba beosztottak: Tomola Roland, Cseh János, Lindebner Ede, Farkas János és az elnök saját személye.

6. Farkas János a választmány elé terjeszti közös bál-bizottságnak az ipartársulati irodában tartott utolsó ülésének eredményét; jelenti, hogy Glück Frigyes úr pénztárnoktól átvett készpénzben 1093 ft 74 kr, mely az osztalékból a mi egyletünk részére esik s melyet azonnal kézbesített az elnöknek, és kéri a választmányt, hogy a mi részünkről eső 3 százalékot külön küldjük-e a hirdetői nyugdíjintézetbe vagy adjuk az ipartársulatához; elfogadott az összeg egyben beküldése. — Továbbá indítványozza, hogy a szakiskola-alap javára eső összeget szintén adják az ipartársulatnak gondozás miatt. Elfogadott.

7. Farkas János indítványozza, hogy a közös bál-bizottság rendkívül buzgó pénztárosának, Glück Frigyes úrnak köszönet nyújtassék át a pinczér-egylet részéről. Elfogadott és a köszönetnyilvánítás átnyújtására kijelölt bizottság: Pfeilmayer Antal, Cseh János és Farkas János.

8. Farkas János a választmány elé terjeszti a Wagner József szerkesztőnek szóló jegyzőkönyvi kivonatot, melyben hivatalos közlönynek ismeri el lapját az egyleti választmány. Elnök ezt azonnal átnyújtja az ottlévő szerkesztőnek. Eljenzéssel vétett tudomásul.

9. Cseh János indítványozza az egyleti orvos fizetésének 50 frittali való megjavítását, azaz mint kocsi pénzt kérlemmel és összeggel. A határozat ez indítvány felett, hosszabb megvitatás miatt, a jövő ülésre halasztott el.

Mivelhogy napirenden több tárgy nem lévén, elnök az ülést köszönő szavak kíséretében éjjeli 1/2 óraker berekeszti.

Budapest, 1891. márczius hó 26-án.

**Farkas János**  
I. titkár.

**Constituierende Ausschußsitzung**

des Budapester Keller-Vereines vom 26. März 1891.

Anwesend sind: der Präsident Josef Hillebrand, Vizepräsident Roland Tomola, die Ausschußmitglieder: Johann Kopp, Josef Laskovics, Johann Farkas, Karl Givizer, Franz Bernhardt, Franz Schmidt, Georg Szabo, Josef Marczinka, Karl Csagala, Emerich Szachó, Anton Pfeilmayer, Heinrich Kiss, Johann Cseh, Viktor Weiß, August Molnár, Wilhelm Gundel, Eduard Lindebner, Ferdinand Balda und Josef Ritter, ferner (in Vertretung des Vereinsorgans »A Vendéglős«) der Redacteur Josef Wagner. Tagesordnung: 1. Beglaubigung der Protokolle. 2. Constituierung des neuen Ausschusses. 3. Wahl des Secretärs und der Controlloren.

Präsident erklärt die Sitzung für beschlußfähig, begrüßt in längerer Rede den Ausschuß, bittet als neuer Präses die Unterstützung des Ausschusses und eröffnet die durch ihn geleitete erste Sitzung.

Redacteur Josef Wagner stellte sich dem vollversammelten Ausschusse vor, begrüßte die Herren und drückte seine Ansicht dahingehend aus, daß in kräftigem beiderseitigen Zusammenleben sich für den Verein Ersprießliches schaffen lasse. Er stellte die Bitte um Beistellung eines Zeitungs-Comités, um sich allenfalls des Rathes desselben bedienen zu können.

1. Johann Farkas verliest das Protokoll der letzten Ausschußsitzung und der General-Versammlung, welche richtig befunden wurden. Das Protokoll der Ausschuß-Sitzung beglaubigen Heinrich Kiss und Johann Kopp, das der Generalversammlung Karl Givizer und Stefan Maron.

2. Verlesen wird der Brief des Stefan Moser, in welchem er als Ausschußmitglied abdanft. Wird mit Bedauern zur Kenntnis genommen.

3. Der neue Ausschuß wird dem Namen nach vorgestellt.

4. Präses leitet die Verhandlung der Functionärenwahl ein und empfielt folgende Herren: I. Secretär: Johann Farkas; II. Secretär: Josef Feicht; Hilfs-Secretär: Viktor Weiß; Controlloren: im I., II. und III. Bezirke Karl Csagala, im IV. und V. Bezirke Anton Pfeilmayer, im VI. Bezirke Josef Laskovics, im VII. Bezirke Heinrich Kiss, im VIII. und IX. Bezirke Emerich Szachó. Zum Vereins-Spitales-Controllor wird Johann Kopp empfohlen. Nachdem der Preis und die Fähigkeit der Candidaten schon von früheren Jahren her zur Genüge bekannt ist, werden sie durch den Ausschuß einstimmig gewählt.

5. Dem Fachblattcomité werden zugetheilt: Roland Tomola, Johann Cseh, Eduard Lindebner, Johann Farkas und der Präses.

6. Johann Farkas unterbreitet dem Ausschusse das Requirat der in der Genossenschafts-Kanzlei abgehaltenen letzten Sitzung des gemeinsamen Ballcomités und meldet, daß er vom Kassier Herrn Friedrich Glück fl. 1093.74 in Baarem übernommen hat, welcher Betrag das Reinertragniß für unseren Verein enthält. Er hat diesen Betrag dem Präses sofort eingehändigt, und bittet den Ausschuß, daß die unersetzten entfallenden 3 Prozent separat dem Journalisten-Pensionsfond zugeschiedt werden, oder es möge dem der Genossenschaft angeschlossen werden. Es wurde für die Einfindung an die Genossenschaft entschieden. Ferner beantragt Johann Farkas, den für den Fachschul-Fond entfallenden Betrag befristet Aufbewahrung ebenfalls der Genossenschaft einzufinden. Wird angenommen.

7. Johann Farkas beantragt, daß dem besondern eifrigen Kassier des gemeinsamen Ballcomités, Herrn Friedrich Glück, seitens des Kellervereines Dank überbracht werde. Wird angenommen und werden damit Anton Pfeilmayer, Johann Cseh und Johann Farkas beauftragt.

VIII. Johann Farkas unterbreitet dem Ausschusse den Protokolls-Auszug für den Redacteur Josef Wagner betreff Anerkennung seines Platzes als offizielles Vereinsorgan. Wird angenommen und überreicht Präses daselbe sogleich dem anwesenden Redacteur.

IX. Johann Cseh beantragt die Erhöhung des Gehaltes des Vereinsarztes mit fl. 50, respective als Wagenpauschale. Der Beschluß über diesen Antrag wird behufs eingehender Besprechung auf die nächste Sitzung verschoben.

Redacteur Wagner legte zu Händen des Präses eine an ihn gelangte Eingabe des Josef Strem, Generalrepräsentanten der gräflich Flandern'schen Paliner Champagner-Fabrik vor, worin diese die Erklärung abgibt, daß er von allen durch den Kellerverein ihm zugeführten Geschäften 10% Provision für den Verein ertheilt.

Nachdem die Tagesordnung erschöpft ist, schließt Präses die Sitzung.

Budapest, 26. März 1891.

**Köszönet.**

Az idei választmány a budapesti pinczér-egylet összes tagjai nevében e helyen sejezi ki forró köszönetét a tekintetes szálladósok, vendéglősök és korszármások ipartársulat a bál-bizottságának a velünk karöltve tett fáradozásukért, bizva továbbra is kegyes pártfogásukban.

Mély tisztelettel

**Farkas János** **Hillebrandt József**  
titkár. I. elnök.

Tisztelegés. Márczius hó 28-án egy 3 tagból álló bizottság, tisztelegtet Glück Frigyes urnát a pinczér-egylet választmányi ülésének megbízásából, hogy Glück Frigyes urnak egy köszönő-iratot nyujtsanak át, melyben megköszönik azon rendkívüli

buzgalmát, melyet mint a közös bál-bizottság pénztárnoka kifejtett, de legnagyobb sajnálatukra nem találták odahaza és a levelet íróasztalára tették.

**Herr Johann Kopp**, Ausschuß-Mitglied des hiesigen Keller-Vereines, wurde bekanntlich in der am 23. Feber in Kaschau abgehaltenen Generalversammlung der Gastwirths- und Kaffeeleber-Genossenschaft und des Keller-Vereines einstimmig zum Ehrenmitglied ernannt. Aus diesem Anlasse hat er am 34. März von dorthier sein Ehrendiplom zugeschiedt erhalten. Wir selbst freuen uns ob dieser gut angebrachten Auszeichnung und wünschen Herrn Johann Kopp, der auch vor mehreren Monaten sein 25jähriges Jubiläum feierte und von allen Seiten beglückwünscht wurde, daß er noch lange Jahre dem Keller-Verein als werththätiges Ausschuß-Mitglied erhalten bleiben möge. Auch Herr Karits, bei welchem der Genannte und viel Geseierte als Keller servirt, mag immerhin stolz darauf sein, daß einer seines Personals solch bedeutender Auszeichnung theilhaftig wurde. Auch den Herren Genossen in Kaschau ist zu gratuliren, daß sie in richtiger Erkenntnung und Würdigung durch diese verdiente Ehrenausszeichnung einen weiserhaften und nicht genug zu lobenden Griff gethan haben.

**Ein altes Mitglied des Keller-Vereines**, Herr Karl Rudwig, ist nach längerem Leben, 57 Jahre alt, gestorben. Derselbe war 15 Jahre hindurch Kellermeister im »Hotel Zäherhorn«, woselbst er sich als ein fleißiger und seiner schweren Aufgabe nach jeder Richtung hin thätig gewachener Mann erwies und welcher sich auch die Verschönerung seiner Chefs und Brodgeber in reichlichem Maße erworben hat. Aus diesem Grunde haben auch die Inhaber des Hotels, die Herren Kammer senior und junior, am 23. März Nachmittags ihrem braven Kellermeister das Ehrengeleit hinter dem Sarge gegeben. Auch aus den Kreisen des Keller-Vereines waren Viele zur Leichenfeier erschienen, unter Anderen die Herren Oberkeller: Asmus, Hillebrand, Tomola, die Herren Keller: Johann Feher, M. Feher, Alois Kroner, Alois Schmidtbauer, Eduard Lindebner, Csagala, Kiss, Schöberl, Ritter, Givizer u. A. m. So eifri man einen braven, von seiner Pflicht durchdrungenen Diener und Kollegen auch noch im Tode. Möchten doch die hier gegebenen Anerkennens- und lobenswerthen Beispiele auch in weiteren Kreisen allgemeine Nachahmung finden!

**Die Rakos-Palotaer Park-Restaurations**, einen sehr beliebten Sommer-Ausflugsort für die Budapester, haben die Herren Löwinger und Groß übernommen. Der Erstere ist uns als Bahnkeller im hauptst. Kiosk auf der Elisabeth-Prömenade vertheilhaft bekannt. Die Weiden haben weder Kosten noch Mühe gescheut, um dieses Etablissement zu einem gesuchten Vergnügungsorte zu machen; sie werden auch nicht außer Acht lassen, ihren Gästen durch Verabfolgung vorzüglicher Getränke und Speisen den Aufenthalt in der Park-Restaurations so angenehm als möglich zu machen. Ein recht zahlreicher Zuspruch dürfte denn auch in Aussicht stehen.

**Szálloda-átvétele**. Temesvárról írják nekünk, hogy az ottani Lloyd-kávéház tulajdonosa, Herzl Samu úr, ki ugyanott a legjobb hírnek örvend, a várost elhagyja és Nagy-Becskerekre költözik, hol is a »Magyar koronához« ezmizelt, rég fennálló, széles körben elnyöyöns ismert szállodát veszi át. Azon óriási körültekintés és törekvés, melyek eddigél Herzl úr jellemzik, nevezett szállodának újabb felvirágzását, valamint előzékeny, figyelmes modora vendégeinek kellemes ott-tartózkodást biztosítanak.

**Herr A. Dresdner**, Restaurateur in Neu-Schmecs, hat sein Hotel »zu den drei Rosen« (Grand Hotel) in Mistolcz sammt der Einrichtung an den noch im vorigen Jahre am Elisabethplatz in Budapest als Restaurateur etablirt gesehen und sehr beliebt den Herrn Andreas Went um den Preis von 60.000 fl. verkauft. Die Uebergabe erfolgt am 1. April. Herr Dresdner behält das Kaschauer und das Neu-Schmecs'sche Gesäßt.

**Szegeden** a nyári mulatóhelyek csinosításához és rendezéséhez is hozzákezdtek már a tulajdonosok. Igen kellemes lesz az »Arany pottyka«, mely már husvét másodnapján ünneplés megnyitással fog átadni a vendégeinek.

**Nagyváradnak** hivatalos úton eszközölt összeírás szerint 62,953 hektoliter bora van, mely tömeghez azonban még néhány tekintélyes pincze tartalma nincsen felvéve.

**A viskárhegyi** (Mármarosmezej) furdót Dörny Mihály győztes és bírtokos vette meg a kincstártól. A furdót új tulajdonosa a kor kívánalmaihoz képest szándékozik emelni, hogy az minden tekintetben megállhassa helyét.

**Eine Gastwirths-Fachschule in Wien**. Der Ausschuß der Gastwirths-Genossenschaft, dem auch der Vorsteher des Gremiums der Hoteliers, Herr Seiler, als Referent des Ausschusses für die Gewerbetulnen beigegogen wurde, hielt füzlich eine Sitzung ab, in welcher die Schaffung dieser Fachschule beschloffen wurde. Mit Rücksicht darauf, daß gegenwärtig 1079 Gastwirths-Lehrlinge sich in Wien befinden, wurde weiter der Beschluß gefaßt, in jedem einzelnen Bezirke eine solche Schule mit drei Jahrgängen zu errichten. Diese Schulen sollen bereits im Juni l. Z. eröffnet werden und wird in der füzstzigen Zeit eine Generalversammlung einberufen werden, welche die Bevollmächtigung zu diesem Ausschußbeschlusse ertheilen soll.

**Auf dem Bahnhöfe**. Keller ruft: »Heiße Frankfurter! Heiße Frankfurter!« — Weisender (im Coups): »Na, was geht mich denn das an, daß Sie Frankfurter heißen!«



# J. SCHREIBER & NEFFEN

Glasfabrikanten

Budapest, Alte Postgasse Nr. 10  
(Mezzanin).

Grosse Auswahl in Glasgeschirr  
für  
Hotels, Restaurants und Kaffeehäuser  
zu Fabrikspreisen.

## REICHENBERGER FARKAS

Kupferschmiede und Verzinnerer

Budapest, Csengerygasse 17r. ☉  
empfeilt sich zur Anfertigung aller Gattungen Kupferschmied-Arbeiten, als:

Badeöfen, Küchengeschirre  
für Kaffee- und Gasthäuser,  
sowie Verzinnungen in Kupfer und Eisen, Milchkannen, Militär  
Kochgeschirre, Schalen, Flaschen etc.

Verzinkungen und Verbleiungen aller Art.

Reparaturen werden billigest angenommen u. prompt effectuirt.

## Hotel-Übernahme.

Ich beehre mich einem P. T. Publikum anzuzeigen, dass ich das mit allem Comfort eingerichtete

### „Grand Hotel Dresdner“

(vormals Stögermayr) in Miskolcz, mit 1. April l. J. übernehme.

Gleichzeitig erlaube ich mir, unter Hinweis auf meine lang-jährige Thätigkeit als Restaurateur in Budapest, zu versichern, dass ich eifrigst bestrebt sein werde, das P. T. Publikum in jeder Beziehung vollkommen zufriedenzustellen.

Indem ich dies zur gefälligen Kenntnissnahme bringe, bitte ich ergebenst um zahlreichen Zuspruch.

Miskolcz, im Monate März 1891.

**Andreas Ment,**  
Hoteller.

## Chocolad Stühmer



Schutzmarke.

Anerkannt als das beste Fabrikat.

Vorräthig in den meisten Spezereiwaaren-Handlungen Budapests und der Provinz

Grösste Fabrik Ungarns.

Fabrik: Budapest, VIII., Szentkirályi-utca (Herbstgasse) 8.

Jury-Mitglied der Landes-Ausstellung 1885.

Első részvény-  
magyar serfözde  
Kőbányán.

## Palaczkser főraktár

Fleissner Jánosnál Kőbánya.

A dunagőzhajózási társulat szállítója és kiviteli üzlet a keletre.

Ajánlja legjobb híré naponta friss töltésű palaczkserreit a legjobb minőségben és pontos kiszolgálás mellett, még pedig:

kiviteli ászokser  
márcziusi ser  
dupla márcziusi ser

ser (bajor utánzat)  
bajor udvariser (pilseni faj)  
bak-ser.

Welsch Emil Budapest, Lipót-körút 24.



TÖRV. BEJEGYZ. VÉDJEJY

COGNAC

ELSŐ ALFÖLDI

COGNAC-GYÁR

HACKER FERENCZ

KECSKEMÉTEN

Képviselet:

Vertreter:

Osztr. magy. szab.

Az ajtót be!!!



Az ajtók nyitva maradása és becsapódása többé lehetetlen, és ez által minden léghuzam és az ajtók megrongálása el van hárítva zajtalan önműködő ajtózáraink által.

Közel 50.000 darab működésben. 6-szor kitértetve.

Nélkülözhetetlen Szállodák, kávéházak, éttermek, stb. részére.  
Minden ajtóra vagy kapura alkalmazható.

SCHULZE C. F. és társa

Budapest, nagymező-utca 66.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Rohitsi  
FŐRAKTÁR:  
HOFFMANN JÓZSEF  
Budapest,  
akadémia utca 8. szám alatt.

A Rohitsi savanyúvíz a legzónavadosabb sósavanyú víz, amelynek egyike és mint gyógyyszer felülmulhatatlan hatású emésztési zavaroknál, divagy lágy, gyomor és bél hurutnál, az ivar szervek hurutjainál, máj, lép és epe hólyag bajoknál, arany érnél, tulajdos hajkeződéssel, sápkórnál, de különösen is váltózáznál.

A Tempel forrás borral vegyítve kitűnő ital: a Styria forrás ellenben kizárólag ivókúrára használják.

Valódi STYRIA TARTOMÁNYI FORRÁS Savanyúvíz

## Für leidende Füße

empfehle ich mein Erzeugniss in Fussbekleidung.

GERŐ ADOLF

Schuhmachermeister, V., Grosse Kronengasse Leopoldstädter Kirchenbazar, Gewölb Nr. 31.